

U.2016.3541Ø
TfK2016.1020/2

Lægeerklæring dokumenterede ikke lovligt forfald. Anke afvist.

Retspleje 25.4.

- ♦ T var ikke mødt til hovedforhandlingen den 1. juni 2016, hvor forsvareren oplyste, at han havde været i telefonisk kontakt med T, der havde tilkendegivet, at han var ude af stand til at give møde på grund af sygdom. Landsretten besluttede, at en lægeerklæring, der dokumenterede T's lovlige forfald i forbindelse med udeblivelsen fra hovedforhandlingen, skulle være landsretten i hænde inden torsdag den 2. juni 2016 kl. 10.00. Det blev samtidig tilkendegivet, at T's anke i modsat fald måtte forventes afvist i medfør af retsplejelovens § 920, stk. 2, idet anklagemyndigheden havde tilkendegivet, at anklagemyndighedens kontraanke i givet fald ville blive frafaldet. T mødte personligt frem i landsretten den 1. juni 2016 kl. 13.40 og afleverede en lægeerklæring af samme dato. Lægeerklæringen, der ikke var udfærdiget på den attestformular, der er aftalt mellem Domstolsstyrelsen og Lægeforeningens Attestudvalg, indeholdt ingen lægefaglig vurdering af, om T faktisk var syg, og om han i givet fald havde symptomer, der umuliggjorde hans fremmøde til hovedforhandlingen, idet lægeerklæringen alene refererede T's egne udsagn om disse forhold. Landsretten fandt derfor ikke, at lægeerklæringen dokumenterede, at T havde lovligt forfald i

3542

forbindelse med udeblivelsen fra hovedforhandlingen den 1. juni 2016. Da sagen ikke med nytte kunne fremmes i tiltaltes fravær, afviste landsretten T's bevisanke, jf. retsplejelovens § 920, stk. 2, idet anklagemyndigheden havde frafaldet kontraanken.

Ø.L.K. 7. juni 2016 i anke 2. afd. S-201-16

(Kaspar Linkis, Frosell, Kim Lundgaard Hansen (kst.)).

Anklagemyndigheden

mod

T (adv. Morten Wosylus Kamp, Fredericia, besk.).

Ingen var mødt eller indkaldt.

Der fremlagdes ankemeddelelse med anklageskrift, retsbogsudskrift og udskrift af den indankede dom.

Endvidere fremlagdes lægeerklæring vedrørende tiltalte af 1. juni 2016 udfærdiget af læge - - -.

De modtagne bilag var til stede.

Efter votering afsagdes sålydende

kendelse

T var ikke mødt til hovedforhandlingen den 1. juni 2016, hvor forsvareren oplyste, at han havde været i telefonisk kontakt med T, der havde tilkendegivet, at han var ude af stand til at give møde på grund af sygdom.

Landsretten besluttede, at en lægeerklæring, der dokumenterede T's lovlige forfald i forbindelse med udeblivelsen fra hovedforhandlingen, skulle være landsretten i hænde inden torsdag den 2. juni 2016, kl. 10.00. Det blev samtidig tilkendegivet, at T's anke i modsat fald måtte forventes afvist i medfør af retsplejelovens §

920, stk. 2, idet anklagemyndigheden havde tilkendegivet, at anklagemyndighedens kontraanke i givet fald ville blive frafaldet.

T mødte personligt frem i landsretten den 1. juni 2016 kl. 13.40 og afleverede en lægeerklæring af samme dato. Lægeerklæringen har følgende ordlyd:

»Ovennævnte, som er patient her i praksis har ikke kunnet møde frem til retsmøde pga. pludselig sygdom. Han er set her i konsultationen i dag i forbindelse med udfærdigelse af denne attest.

Pt oplyser, at han har været syg siden i går aftes. Han har haft symptomer med vedvarende tynd mave i form af ublodig diare. Han har været på toilettet mange gange i nat og samtidig haft opkastninger. Der har samtidig været hovedpine, og han har følt sig meget varm. Han har ikke haft mulighed for at måle en temperatur, idet han ikke har et termometer.

Han har i går aftes haft kontakt til lægevagten.

Han har taget stoppende medicin i form af imodium for at kunne møde frem her.

OBJ: BT 120/80, pulsen 70, abdomen: diffus ømhed ved palpation. normale tarmlyde.

CRP <%

obs gastroenterit/ madforgiftning«.

Lægeerklæringen, der ikke er udfærdiget på den attestformular, der er aftalt mellem Domstolsstyrelsen og Lægeforeningens Attestudvalg, indeholder ingen lægefaglig vurdering af, om T faktisk var syg, og om han i givet fald havde symptomer, der umuliggjorde hans fremmøde til hovedforhandlingen, idet lægeerklæringen alene refererer T's egne udsagn om disse forhold.

Landsretten finder derfor ikke, at lægeerklæringen dokumenterer, at T havde lovligt forfald i forbindelse med udeblivelsen fra hovedforhandlingen den 1. juni 2016. Da sagen ikke med nytte kunne fremmes i T's fravær, afviser landsretten tiltaltes bevisanke, jf. retsplejelovens § 920, stk. 2, idet anklagemyndigheden har frafaldet kontraanken.

Thi bestemmes

T's anke afvises.

T skal betale sagens omkostninger for landsretten.